

maalet om Kommissionens Sammensætning, hvis der fra anden Side vilde blive rejst andre Spørgsmaal om Sammensætningen. Jeg fik fra det ærede Medlem bekræftet, at dette vilde ske, og fremsatte derefter Lovforslaget i Overensstemmelse med, hvad jeg saaledes havde anført, og antog, at det vilde nyde Fremme. Dette vil imidlertid ikke ske, idet Udvalgets højtærede Formand, det ærede kongevalgte Medlem, som har Bopæl i Aalborg (Jørgen Berthelsen), har tilskrevet mig følgende: „I Anledning af Ministerens Anmodning om at erholde meddelt Udvalgets Stilling til Lovforslaget skal jeg herved meddele, at 12 af Udvalgets Medlemmer har vedtaget at afslutte Arbejdet med Afgivelse af en Beretning“. Jeg skal kun ganske kort nævne, at Boligkommissionens Opgave jo har været dels af midlertidig Art, og at den dels har taget Sigte paa varigt at forberede Boliglovgivning her i Landet. Under sit Arbejde med de midlertidige vanskelige Forhold har Boligkommissionen udarbejdet en Række Lovforslag, om Forbud mod Nedrivning af Bygninger, om Laan til kommunale Byggeføretagender, om Ændringer i Huslejeloven, der har været Grundlaget for Lovgivningen, og hvis Forlængelse det høje Ting jo nylig har vedtaget. Endvidere har Udvalget arbejdet som Ministeriets Raadgiver med Hensyn til Boligforholdene, afgivet Erklæring om Fornyelse af og Ændringer i en Række midlertidige Love om Boligforholdene, overfor Finansministeriet afgivet Betænkning om alle de Andragender, som fra Kommuner eller Byggeföreninger er indkommet til Rigsdagen om Statstilskud i Henhold til Loven af Marts 1917, i alt 75, ligesom man ved delegerede har deltaget i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalgs Forhandlinger angaaende Byggeføretagenders Fremme. Det vil heraf ses, at naar det høje Ting ved ikke at fremme Lovforslaget bevirker, at Boligkommissionen ophører, vil dette have den beklagelige Følge for Indenrigsministeriet, at en raadgivende Forsamling, som har været til Raadighed for Ministeriet under de vanskelige Boligforhold, maa ophøre med sin Virksomhed, hvis ikke særlige Foranstaltninger bliver truffet. Jeg skal endnu kun om Kommissionens Virksomhed sige, at den har deltaget i Forhandlinger med de andre Landes Boligkommissioner, den svenske og den norske, og at man meget har ønsket at fortsætte dette Arbejde, men at altsaa ogsaa dette

Samarbejde vil blive afbrudt ved den Beslutning, som Udvalgets Flertal har taget.

Jeg har i Udvalget gjort Rede for alle disse Forhold og oplæst en Skrivelse, som jeg nu har anmodet den højtærede Formand for Udvalget om at ville lade trykke som Bilag til den Beretning, der vil blive afgivet, naar Rigsdagsarbejdet slutter. Jeg skal derfor ikke trætte det høje Ting med at oplæse den, men kun med den højtærede Formands Tilladelse oplæse de Ord, hvormed den slutter: „Under disse Omstændigheder har Kommissionen anset det for sin Pligt overfor det høje Ministerium at fremkomme med denne Redegørelse. Det tilkommer ikke Kommissionen at afgøre, om dens Medlemmers Arbejde er af en saadan Værdi, at Kommissionens Virketid bør forlænges, men i Tillid til den Interesse for Boligspørgsmaalet, som Lovgivningsmagten viste ved at beslutte Kommissionens Nedsættelse, mener man dog at burde fremhæve, at det for Boligsagens Fremme neppe vil være heldigt, at Danmark opløser den her i Landet nedsatte Kommission paa et Tidspunkt, hvor Boligspørgsmaalet stadig er saa alvorligt, som Forholdenes Udvikling viser, og paa et Tidspunkt, da man i vore nordiske Nabolande er overbevist om Betydningen af Fortsættelsen af de der arbejdende Boligkommissioners Virksomhed“. Jeg kan ganske slutte mig til disse Ord og udtale min Beklagelse over, at et Udvalg her i dette Ting nægter Fremme af en Lov, hvis Hensigt er at forlænge Myndigheden for en Kommission, der beskæftiger sig med det meget alvorlige Boligspørgsmaal. Men Anledningen for mig til at fremdrage Sagen her i Dag har været den særlige, at jeg gerne overfor dette høje Ting har villet nævne, at da Regeringen umulig kan staa uden Raadgiver i Boligspørgsmaalet, vil jeg anmode Boligkommissionen om efter Ophør af dens Levetid som Kommission og dermed ogsaa Bortfald af de lovæssige Diæter o. s. v. frivilligt at ville stille sig til Ministeriets Disposition som Raadgiver i Spørgsmaal vedrørende de midlertidige Forhold. Jeg forventer, at Bevillingsmagten ikke vil nægte mig Bevilling til at lade dette frivilligt virkende Udvalg erholde de nødvendige Midler til Dækning af dets Sekretærvirksomhed, og at man heller ikke vil nægte de Midler, som er nødvendige, for at ikke det statistiske Arbejde, som i denne Sag er paabegyndt, skal lades færdigt paa Halvvejen. Dette har jeg villet fremføre her i Tinget